

Amb «FM: Fragmentació modulada», Carles Decors guanyà el premi Documenta

Carles Decors, autor d'un títol amb ressonàncies radiofòniques / Francesc i Oscar

Una novel·la urbana

Adolf BELTRAN

Carles Decors treballa d'economista a l'Ajuntament de València, ciutat on viu de fa cinc anys, i la qual ha fet protagonista d'una novel·la guanyadora del Premi Documenta de 1983.

F. M.: Fragmentació Modulada, un títol amb referències radiofòniques, etiqueta 125 pàgines narra des en primera persona i densament atapeïdes d'individus perduts pels carrers, entre els miratges d'una modernitat, d'una felicitat, que se'n va a cavall de la fugacitat més incommovible. Entremig, sobre el collage de les misèries, la marginalitat, els drogaadictes, els punkies i la fauna plural de la ciutat, hi ha una història d'amor i desencís, de soledat urbana.

Edicions 62 acaba de publicar-la, i ell, amb l'entusiasme de l'autor primerenc, ens l'explica mentre dinem aprofitant el descans d'una jornada laboral qualsevol.

Havia escrit alguns po-

emes, que és per allò que sempre es comença. Anava buscant la meua personalitat artística, quan vaig conèixer una dona que feia dansa. Em vaig adonar que aquella era una disciplina per a la qual havia fet tard. Vaig entendre que no tenia més remei que escriure i vaig començar la novel·la. Carles ha posat molt d'ell mateix i molt explícitament en aquesta obra, cosa que li ha estat criticada com un defecte de novell, que ell no justifica, però que explica quan fa el diagnòstic del temps present.

Vivim la decadència d'un sistema de valors, el desencís de l'època industrial, i la «postmodernitat» de la qual parlem avui no és més que la incidència d'aquesta situació en el context urbà, una incidència que es plasma mitjançant l'estètica més que no en els comportaments socials. El tema no sols li interessa sinó que el viu intensament. *Fa uns anys, nosaltres, les generacions joves, trencàvem del*

tot amb la família perquè fora hi havia oportunitats. Ara, amb atur i sense perspectives, els joves viuen amb la família, però molt al marge, trobant el seu espai en les clavegueres de la societat, en la droga...

Tot això té unes connexions amb la realitat bastant clares. I aquesta és una sensació que provoca també la novel·la. ¿Ens trobem davant un cert tipus de realisme literari? *Potser* —respon Carles Decors—, *però molt passat a través de la pròpia individualitat i, al mateix temps, introduït en una ficció que procura crear un distanciament.*

F. M.: Fragmentació Modulada es configura en molts aspectes com un homenatge a València, a la ciutat «bruixa i el·líptica» que aquest barceloní de vint-i-nou anys hi ha descobert. *A Barcelona és difícil eixir del propi ambient, dels cercles de relació, les capelles i els grups. València, per contra, permet una relació en cadena amb molta gent. S'hi fa més vida al carrer, i la gent*

es troba sense buscar-se. Hi ha allò que jo anomeno l'eròtica del desplaçament, el gust per anar d'un lloc a un altre i barrejar-te familiarment amb altres pel camí. La història i el passat pesen allà com una llosa de responsabilitat. Act, però, és diferent. Hi ha un clar desarrelament que, tanmateix, permet una sintonització àvida de les coses que vénen de fora.

Actualment, Carles Decors treballa en un llibre de poemes que juga amb el tema de les transmutacions, l'al·lucinació i el lent ensostrament de la societat, amb l'objectiu de demostrar que encara és possible fer música i poesia amb els residus no reciclables. No és d'estranyar que una de les més importants experiències estètiques de Decors haja estat l'actuació del grup S. P. K. *Van destrossar l'escenari i aconseguiren fer música.* En la seua opinió, *avui funcionen els productes molt immediats. El futur passa desapercebut perquè no existeix.*